

багато інших цікавих та пізнавальних спостережень (http://biblprog.org.ua/ua/worldwide_telescope/).

Таким чином проектування й конструювання уроку астрономії із застосуванням НІТ передбачає цілеспрямоване поєднання педагогічних ситуацій, створених з огляду на зміст навчання, технічного оснащення приміщення класу та доступного програмного забезпечення сучасних ІТ. Все це вимагає від учителя й учнів організації інформаційного середовища навчання. Кожен урок для такого середовища вчитель конструює з урахуванням як загальних, так й індивідуальних особливостей учнів, зважаючи на умови навчального закладу, в якому буде відбуватися процес навчання [1, с. 196].

Список використаних джерел:

1. Іван Крячко Методика навчання астрономії у старшій загальноосвітній школі / Іван Крячко. — К.: Видавничий центр «Наше небо», 2016. — 244 с.
2. Нікіфорова Т. І. Астрономія: Методична розробка. Сучасні технології викладання астрономії / Т. І. Нікіфорова. — Дніпропетровськ: ФЕЛ, 2011. — 40 с.

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІАЛОГІЧНОГО НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЛОЛОГІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

Мішеніна Тетяна Михайлівна
доктор педагогічних наук,
доцент кафедри української мови,
Криворізький державний педагогічний університет,
м. Кривий Ріг, Україна
t.mishenina@gmail.com

Інформаційне забезпечення діалогічного навчання майбутніх філологів в умовах в умовах вищого навчального педагогічного закладу конститується на природі навчального дискурсу (Г. Дьяконов, Б. Ломов, М. М'ясищев, Р. Якобсон).

Інформаційний фахово орієнтований дидактичний дискурс [3] забезпечує ефективність процесу навчання і взаємодії викладач / студент на рівні фасилітації. З огляду на те, що потрактовування сутності педагогічної діяльності філолога є в тому числі використання власного досвіду під час герменевтичного розгляду художнього тексту / здійснення лінгвістичного аналізу художнього тексту / лінгвофілософське осмислення художнього тла, характеристика еквівалентного /

безеквівалентного фону лінгвокультурам і прийняття особистісно спрямованого способу життя як у внутрішньому плані (сформованість мовної особистості; інтеріоризація ціннісних орієнтацій), так на рівні фахових стосунків.

Зважаючи на викладене вище можемо говорити про критеріальні якості адресанта (викладача) [2]:

— конгруентність (уміння поєднувати в собі образ викладача-професіонала і власне особистість, яка забезпечує динаміку іншої особистості);

— емпатія (здатність відчувати почуття іншої людини, співпереживати / моделювання художньої реальності / розуміння мотивів і детермінації вчинків персонажів).

Викладач у ролі фасилітатора у межах інформаційного дидактичного спілкування має допомогти не лише оволодіти навчальним матеріалом, забезпечити самостійне навчання, сприяти самоактуалізації майбутнього фахівця у змісті сприйняття навчальної інформації.

Науково-методичне забезпечення факультету іноземних мов / української філології розроблено відповідно до таких спеціалізацій спеціальностей 1) «Англійська мова та література»: *німецька мова*, «Німецька мова та література»: *англійська мова*; 2) «Українська мова та література»: *редагування освітніх видань; бібліотекознавство; мова і література (англійська)*.

З урахуванням специфіки підготовки майбутніх фахівців філологічного профілю розроблено спецкурси, спрямовані на вироблення культури наукової мови, ознайомлення зі специфікою написання наукової роботи філологічного профілю (IV курс) / інформаційного оброблення інформації на рівні філіації й семантизації (робота з корпусною лінгвістикою), що сприяє в подальшому виконанню студентом курсової / магістерської роботи на відповідному рівні якості.

Програма практики з редагування передбачає такі завдання: 1) літературне редагування електронної версії монографії або навчального (навчально-методичного) посібника з навчальної дисципліни, що входить до розряду нормативних або варіативних зі спеціальності; 2) створення одного електронного номера періодичного видання «Університетські новини».

На рівні інформаційного забезпечення основними завданнями практики фахівців зі спеціалізації «*Бібліотекознавство*» (проводиться на базі університету) є: 1) репрезентувати концепції формування фондів та обслуговування користувачів бібліотек у сучасному інформаційному просторі; 2) проілюструвати шляхи вдосконалення інформаційних технологій сучасних бібліотек і впровадження автоматизації бібліотечних процесів; 3) дати критичну оцінку бази бібліотечних електронних інформаційних ресурсів; редагувати електронні алфавітні, систематичні та предметні каталоги; електронний створювати довідково-пошуковий апарат бібліотеки; формувати електронний довідково-бібліографічний фонд бібліотеки.

Особливість навчального дидактичного дискурсу виявляється насамперед у його фаховому спрямуванні, яке визначається особистісною, соціокультурною і предметною орієнтацією її суб'єктів.

Психолінгвістичні основи рівнів *контекст — повідомлення — код комунікації* [1] (ідеться про модель навчального дискурсу (Г. Дьяконов, Р. Якобсон) дозволяє на рівні інформаційної підтримки сприяти реалізації лінгвокомунікативного аспекту у формуванні інформаційної компетентності майбутніх учителів філологічних спеціальностей має послідовний вияв у характеристиках предметної (комунікативної компетенції) майбутніх фахівців в умовах полі-, а зокрема, білінгвальної дійсності, оскільки явище білінгвізму можна вивчати стосовно мовної особистості фахівця. Значущими визначаємо спосіб вивчення і використання учителем філологічних спеціальностей мов у комунікації, особистісну характеристику білінгва (здатність до вивчення мов, ефективного перемикування кодів), використання кожної з мов у мовленнєвих ситуаціях.

Інформаційне забезпечення у змісті вироблення комунікативної компетентності майбутніх філологів може проектувати зіставлення мовних одиниць на рівні: 1) фонових слів, які містять інформацію національно-культурного характеру, потребують лінгвокультурологічного коментаря, але можуть бути перекладені іншими мовами; 2) еквівалентних корелятивів — слів, у

значенні яких немає спільних семантичних компонентів зі словами рідної іншого учасника міжкультурної комунікації; 3) безеквівалентних корелятивів — мовні одиниці, незіставлявані з будь-якими словами іншої мови; в певному сенсі ця лексика не підлягає перекладу; слова, значення яких мають спільні семантичні компоненти зі словами рідної мови іншого учасника міжкультурної комунікації; лексика легко перекладається іншими мовами і при їх засвоєнні може спостерігатись семантичне перенесення.

Сучасні дослідження із психолінгвістики й етнолінгвістики переконують, що задля ефективного спілкування знання вербального коду і правил його використання також недостатньо: замало мати енциклопедичні знання, аби бути впевненим, що зі співрозмовником відбудеться повне порозуміння: соціально-прецедентні феномени уможливлені застосуванням відповідних програм, спрямованих на оброблення мовної інформації.

Навчальна діалогізація передбачає також вироблення комунікативної й редагувальної компетентності майбутніх філологів.

Список використаних джерел:

1. Дьяконов Г. В. Основы диалогического подхода в психологической науке и практике : дис. ... доктора психол. наук : 19.00.01 — «общая психология, история психологии» ; общая психология, история психологии / Геннадий Витальевич Дьяконов. — К., 2009. — 573 с. ; С. 227–242.
2. Єрмоленко А. М. Комунікативна практична філософія : [підручник] / А. М. Єрмоленко. — К. : Либідь, 1999. — 488 с.
3. Карпіловська Є. А. Вступ до комп'ютерної лінгвістики / Є. А. Карпіловська. — Донецьк : Юго-Восток, 2003. — 183 с.